

วารสาร แก้วนวม 2556: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ปรินูญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์เอกอนงค์ ตั้งฤกษ์วราสกุล, Ph.D. 114 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจระดับการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ และความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และการสนับสนุนของผู้นำ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 373 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเป็นขั้นตอนและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ในการทดสอบสมมติฐานโดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของการจัดการความรู้ในระดับสูง โดยมีการรับรู้ถึงประโยชน์ด้านการจัดเก็บความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และด้านการช่วยให้ทำงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด ปัจจัยด้านภาวะผู้นำและการสนับสนุนของผู้นำ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร และปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ โดยปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้อาจมี 3 ข้อคือ 1) องค์กรควรมีการสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการจัดการความรู้ เช่น การสร้างความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ การจัดเก็บความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ 2) องค์กรควรมีการปรับรูปแบบวัฒนธรรมองค์กรให้มีรูปแบบ วัฒนธรรม เน้นการปรับตัวและเน้นการมีส่วนร่วม 3) ผู้บริหารควรแสดงบทบาทผู้นำในฐานะผู้ออกแบบ บทบาทผู้นำในฐานะพ่อบ้านและบทบาทผู้นำในฐานะครู เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก